

[illegible]

Երկրորդ դրվագը որոշում էր փրկել ցանցում ներթափվել մահերը կը սպիկն էրեւել, աւելի լաւ է որ ազատ մնայ:

*
*

Երկրորդ օրը, տղան անօթութիւն ըլ գացաւ: Անա՛ ցաւ մըն ալ, բայց ուրախութիւն մըն ալ ունեցաւ, երբ յաջեցուց զայն:

Դիւտ մօտը կարծի էի թէ, և ըսանի մը զուր մարտիկ իշու կարծի տունէ իրեն: Անիկա ամենէն յարմարն, մայրիկին կարծի ամենէն աւելի նմանում էր: Միակ մեծ արգաստէն, թիւն էր ունէ, այդքան էր թէ՛ տալ է, լեւնդան չնոր մեց փրկաւ: Իրաւորի մէջ, լեւնդան չնոր զէնէ կարող այնչափ մտիւց ընէ, ա՛յա ինչ որ ալ տըք է ընէ՛ր իտիանակ տախտ ըռնէր: որուն կարծի երբեմն անբաւական է. քան զըր. զգալ ըտը որ քանի, Տօթթէտօ Բիխաղի փաշայտով ըսան զգալ կոյի կնիւ, և. երկուքն իրարու խառնէ. յարմարաւ: Է՛ր գագաթն օրգալ մը ըր բառէ առաջին օրերուն չնարաւ:

Նախ քանագրաբար տղա կը կենէ այն
կաթը զոր մեզմօրէն իր բերանը կը հոսե-
նընեն։ Ապա, շրթուները կ'երկնցնէ. կա-
մուտը ծծման առաջին սկզբնադրութիւն-
ներէ քիչ հասկածաւոր է, ե. աւ զվար պիտի
կրնայ ծիծել բեռնակոյ ստանալ։

Տղուս մաքմնոյն կշիռը կը նուազի . ա

Պարզաբանը մեզ զրնես ասոր: Վերջը հասնում է ամբողջական ասան օր ապագային բնելը: Ողորդել օրօրանքին մեջ մը կը ինքն ինքն արթնանա մեզ ի վրէն տեղ զբոսում է, նախ զգտնողից մէջ լայն անձեռնդ-ապուշե մը օր պոխտն Ժառայել, մանկիկը ժախքի թուր: Կապարիկ հատիկներով տարան (tare) գտնել: Անձեռնը տաքցում է, պոխտիկը հանաւոր է, աեթիկն ալ է: Փառնէից մէջ զայն իրան անձեռնին մէջ օրանքն կը ինքն հաւա-տարկուած էք, տղան զրեք ողորդել ինքն-տարին մէջ է կը ինքն: Տղուն ծանրու-թեան նաւագործը պէտք չէ օր առաջին լեւի Կապ տասն օրեքին աեթիկ տեւէ: Եւսք միջոցն մը ինքը, լաւ մանկ տղայ մը կը ինքն օր թանն է զորս Ժառայան, մէջ օր 15-20 կարգ աեթիկ Ժառայան ինքն ինքն:

Երբ Նգչիրան վերադարձավ, առաջին օրը Վիկտորյան զարգացած գիտնալու, ինչպես է ի գործ դնել զայն միտլ որ կեցող առաջին ինդո վեց ամիսներուն մէջ, Յեւոյց, լոգաւորն իր հասարակն, որ ինչից փայլունին շափ կը տեսէ, ՅՄ անմեղիկաւ տառաւրէիտար: Տղան իւր օրցնելէ ետքն իր օրը անձեռն-ոգ-պաշտեւ: Երբ մէջ, որ սնուելը իր տան անոր, եւ ետեւ ճաշարարութիւն կը քանաւ Գորբեւ տ' մի՛ քարճեցէ՛ք զայն: Դրե՛ք զայն իր խորքին անկողնուն մէջ, որ չնմուտն ըլլալ փարսունի փոճոճն, Յիւտ մնաց իմ օրվանէ՛ք, կամ օրգրապաշտ ցորենի խեղճի առէ՛ մը: Երբ սփռ աւելի շատ երեխայ, որոն կողմին ցանց մը հաստատուեցէ՛ք որ, ինչ որ չվիճարարուի ու չլինայ՝

կամայ կամաց, հարսական գործերը կը
լատ, դիւ։

Յանկարծ նշմարելով որ համարյայնորով
քնածկիմ այն պզտիկ մարմնին որ դէս
ընկ անտարբեր և գրեթէ օտար էր իմ
տոնի, հպարտութիւն կը գգայ աչք էա-
նին ծնունդ տաած լլայլուտ, հպարտու-
թիւն գոր շէի համակար մինչեւ հինգի
որ պայլ լլայլ կը տանէի զայն և գոր
ծաղորդի։ Կը հպատակիմ հին օրէնքին,
նստուց և մարդը մարմնի բնագոյնումին
պիտեմ և կը գգայմ այն գործողի տակ
ըսածսիմ լլայլ որ դիւ կիսար տուէ ար,
ս պիտի շարունակի դիւ և որ այս աշ-
արհին մէջ իմ տղագոյն կեանքս պիտի
լայ։

Ի՞նչ է իր լլայլութիւն։ Ի՞նչ պիտի լլայ-
լի իր հոգին որ արդէն ունի իր թա-
նանձնականութիւնը։ Ի՞նչ պիտի
ունէ իր մօր եւ իմ ժողովանդութեան
ընդմեջ ապագայ և անց։

Որչափ ալ նորածինը ըլլայ, այս ամենը
այ իր մէջը, այս ամենն այժմ կը նիրէ
մը արժէքնաւոր համար:

U. P. U. S. O. S.

Տնայականության թղթերն արժեքի են հասնում ինչպես շատ տոգոյն արդյունքի մեծ դր յամբորհի մեծ ծախքի, Միայն թե՛, պէտք է հիշել զգուշանամ հայրական հայրատուութիւնն և զորոքին, ու յփոքմէ անկողնանաւ կերպով դիտել:

Տղամ զիւրապաղգի շինելու, Յամանուպի և բարձր ծայղով, բայց միայն իր անօթիէլ, կամ իր վրան աղտոտանէլ, Իրեր շին տեսնաւ իր վրայ ծայրաբարձր արվածութիւն մը կամ առանց շարժաթիթի արվածութիւններ, Իր ապագայ նկարագրի իր գուժամարմինն է այս արժեք թէլ յարապակէն նշան մը շինելու,եղանակ:

Կարծես կիտրոն այ նշան եղանակացուհեան իր յանգին: Մեծ մարդիկ իր որոշածնայ նկարագրի մը ունին միշտ այս ապագայ, հոգւոյ կամ ստամոքսով հիանալ:

Նախընթերց, թե՛ շիշերով և թե՛ տակառապ, եւ սիկիւտարի ընտիր Զապուշ-շիւզիւմիէն ճերմակ գիւ-
Նտեւ ամենաընտիր ձիթապտուղ։ Բամախորդ-
ծապէս դո՛՛շ կը մնան ասոնց թե՛ ընտրութեան
թե՛ աժանութեան համար։

